

Tornai József

Talán a sárgarigók

Március utolsó napján ránk tört a tél.
Egy titáni topolyafenyőt földdel-gyökérrel
együtt kicsavart a fürgeteg. Bármerre néztem,
halottként feküdtek derék vastag törzsek.
Egyik roham a másik után, ordítva, fenyegetve
nappal-éjjel. Mintha háromszor gyorsabban

forgott volna a táj. Félttem. Elárulnak megszokott
évszakaink? Bösz havazás csapott le a kopasz
tájra, gőgös házak vakultak meg: üvegtáblák
repedtek, sírtak, és a töltések, hidak beomló
rakétarobbanása. Még meddig, még meddig, kérdezték

a fölfordult, vízbe fulladt autók. Mentőkocsikat
borított be a haláltáncával is elégedetlen orkán,
dúlt a hó. Imádkoztunk és káromkodtunk remegve
a rémület sátánjától. Március utolsó napja.

Talán a gonoszság első órája, a pusztítás féktelen
kezdete. Vagy a tavasz és a nyár sárgarigóinak
utolsó percig tartó, mohó fuvolázása?

Ezt panaszlom

Mikor minden pillanatban
megcsörrenhet a telefon,
de nem szólal meg,
csak meredsz ki a repedt ablakon,
mint be nem forradt seb.

TORNAI JÓZSEF (1927) költő, író, műfordító. A *Hitel* főmunkatársa. A Nemzet Művésze.

Pirosan hasad a hibiszkusz-bimbó,
egyszerre csap föl tíz ágvégen is a lángja.
Egy napig lobog,
aztán ott találsz a jövőjét író
parketten ronccsá alázva.

Már nem kell etetni a madarakat,
fáról fára csapkod a hitetlen szél,
férges keres-keres a harkály.
Óriás öklét emeli rám hajnalban a Nap,
és szerelmesek a gerlék meg a barkák.

Kavarog bennem bujaság
és régi-régi bánat.
Nem választ el egyiktől sem a sorsom.
Pedig imádat volt az, míg a nádat
sírtuk fészekké. Ó mámor! Ezt panaszlom.

Telefonszám

Őrzöm telefonszámát
a jegyzetfüzetemben:
éljen legalább ott,
aranyfürt, igen, az volt,
harcos ölének lázát
így lobbantgatva bennem.

A mindennapi énem
a bujaság-kenyéren
ó mit nekem süttött ki,
lettem, mint eloldott rab,
minden dolgok fölötti
felhője mámoroknak.

Tudtunk szállni-zuhanni,
akár heteken át,
mert a vágy nagyhatalmi
tovább-tovább, amíg
megbőszült muzsikák
borzolják húrjait.

Zongorád volt a titka
annak, mi testet-lelket
a halál-kerten túlra
és azon is túlra kerget,
amíg számodra nyitva,
sírodból visszanyerlek.

